

nie opłaty w terminie powoduje skreślenie kandydata z listy dopuszczonych do egzaminu.

§ 13. 1. Minister Zdrowia może zwolnić kandydata od opłat za egzamin w całości lub w części. Zwolnienie następuje na wniosek kierownika kursu szkoleniowego, jeśli chodzi o kandydatów dopuszczonych do egzaminu na podstawie art. 2, a na wniosek Komisji Kwalifikacyjnej, jeśli chodzi o kandydatów dopuszczonych na podstawie art. 6.

2. Kandydaci dopuszczeni do egzaminu na podstawie art. 2 mogą być zwolnieni od opłat lub uzyskać ulgi w przypadku, gdy:

- 1) korzystali ze zwolnień od opłat za udział w kursie szkoleniowym,
- 2) w czasie trwania kursu wykazali się pilnością i dobrymi postępami w nauce.

3. Kandydaci dopuszczeni do egzaminu na podstawie art. 2 składają podania o zwolnienie od opłat nie później niż po upływie siedmiu dni od ukończenia kursu szkoleniowego. Kandydaci zaś dopuszczeni na

podstawie art. 6 — w ciągu siedmiu dni od daty otrzymania zawiadomienia o terminie egzaminu.

4. Kandydatom dopuszczonym do egzaminu powtórnego nie przysługują zwolnienia od opłat za ten egzamin.

§ 14. 1. Przewodniczący komisji egzaminacyjnej pobiera wynagrodzenie w wysokości 120 zł, a członkowie komisji i egzaminatorzy (§ 6 ust. 2) — w wysokości 80 zł za każdego przeegzaminowanego kandydata.

2. Wynagrodzenia, o których mowa w ust. 1, wypłaca się z kwot uzyskanych z opłat za egzamin.

§ 15. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia: *T. Michejda*

Minister Oświaty: *St. Skrzyszewski*

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

204

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 maja 1950 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych i poniemieckich.

Na podstawie art. 9 i 12 dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. R. P. z 1946 r. Nr 13, poz. 87 i Nr 72, poz. 395, z 1947 r. Nr 19, poz. 77 i Nr 66, poz. 402 oraz z 1948 r. Nr 57, poz. 454) oraz § 1 ust. 1 pkt 24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. R. P. Nr 22, poz. 138) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 15 ust. 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1946 r. wydanego w porozumieniu z Ministrami Ziem Odzyskanych i Skarbu w sprawie zbywania niektórych ruchomości opuszczonych

i poniemieckich (Dz. U. R. P. Nr 33, poz. 206, Nr 43, poz. 254 i Nr 70, poz. 383) dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) oraz w terminie do dnia 30 września 1950 r. posiadacze instrumentów muzycznych, którzy nie mogą wykazać się zezwoleniem właściwych organów Ministerstwa Kultury i Sztuki. Posiadacze tych instrumentów, należący do kategorii osób określonych w § 11 ust. 3 mogą nabyć je z zastosowaniem mnożnika 24, pozostali zaś posiadacze — z zastosowaniem mnożnika 30.“

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *K. Dąbrowski*

205

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 maja 1950 r.

w sprawie zgłaszania mienia posiadanego za granicą oraz należności od zagranicy.

Na podstawie art. 10 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P.

z 1933 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Osoby fizyczne i prawne, mające miejsce zamieszkania lub siedzibę w kraju obowiązane są zgło-

sić Narodowemu Bankowi Polskiemu w ciągu 90 dni od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadane w tym dniu za granicą zagraniczne środki płatnicze, złoto, platynę, klejnoty, zagraniczne i krajowe papiery procentowe i dywidendowe, opiewające na walutę zagraniczną, kupony od takich papierów, książeczki oszczędnościowe i wkładowe, należności od zagranicy z wszelkich tytułów (z tytułu praw spadkowych, udzielonych kredytów, umów o ubezpieczenie, rent i świadczeń okresowych itp.), bez względu na to, czy dowód istnienia należności znajduje się w kraju, czy za granicą, posiadane za granicą nieruchomości, udziały w przedsiębiorstwach, wszelkiego rodzaju prawa majątkowe oraz towary i inne ruchomości, z wyjątkiem przedmiotów osobistego użytku właściciela.

2. Zgłoszeniu podlegają:

- 1) nieruchomości bez względu na ich wartość;
- 2) pozostałe mienie (ust. 1), jeżeli łączna jego wartość przekracza zł 100.000.

3. Dla repatriantów i reemigrantów 90-dniowy termin, przewidziany w ust. 1, liczy się od dnia przyjazdu do kraju.

4. Mienie, należności i prawa, o których mowa w ust. 1, uzyskane za granicą po dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia, należy zgłosić w ciągu 30 dni od dnia objęcia w posiadanie mienia, powstania należności lub prawa.

§ 2. W zgłoszeniu należy podać:

- 1) rodzaj środków płatniczych (pieniądze, чеки, weksle itp.), ich walutę i kwotę;
- 2) rodzaj złota nie przerobionego (monety, sztaby, odlewy), jego wagę i próbę;
- 3) rodzaj i opis przedmiotów ze złota i klejnotów oraz ich wagę i wartość;
- 4) rodzaj, nazwę i ilość papierów procentowych i dywidendowych oraz kuponów od tych papierów, instytucję emitującą, walutę, na jaką te papiery opiewają, i ich wartość nominalną;
- 5) rodzaj i nazwę książeczek wkładowych lub oszczędnościowych, wysokość i walutę wkładu;
- 6) rodzaj i tytuł należności, jej wysokość i termin wymagalności;
- 7) rodzaj, miejsce położenia, obszar, stopień zabudowy

nieruchomości, stan jej budynków, gatunek gleby, jej wartość oraz ustanowione na niej obciążenia;

- 8) rodzaj, ilość, miejsce przechowania towarów oraz opis, miejsce przechowania i wartość innych ruchomości;
- 9) dokładne określenie innego prawa majątkowego (udziały w przedsiębiorstwach itp.).

§ 3. W wykonaniu obowiązku zgłoszenia osoby wymienione w § 1 obowiązane są na żądanie Narodowego Banku Polskiego udzielać mu wszelkich wyjaśnień i dostarczać wszelkich danych, dotyczących mienia podlegającego zgłoszeniu.

§ 4. Dowodem dopełnienia obowiązków, przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu, jest zaświadczenie Narodowego Banku Polskiego.

§ 5. Dane, zgłoszone w myśl §§ 1 i 2 oraz dostarczone Narodowemu Bankowi Polskiemu w myśl § 3, nie będą przez Narodowy Bank Polski udzielane władzom skarbowym.

§ 6. Od obowiązków przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu są wolne:

- 1) osoby posiadające za granicą towary objęte pozwoleniem przywozu lub pozwoleniem wywozu, wydanym przez Ministerstwo Handlu Zagranicznego lub instytucję upoważnioną do wystawiania takich pozwoleń;
- 2) osoby posiadające za granicą należności z tytułu usług świadczonych w wykonaniu międzynarodowych umów gospodarczych;
- 3) mający miejsce zamieszkania w Polsce obywatele tych państw, które w zakresie spraw uregulowanych w niniejszym rozporządzeniu obowiązków takich nie wprowadziły bądź nie wymagają od obywateli Państwa Polskiego dopełnienia takich obowiązków;
- 4) państwowe przedsiębiorstwa, banki, zakłady i instytucje, przedsiębiorstwa pod zarządem państwowym, przedsiębiorstwa państwowo-spółdzielcze, centrale spółdzielni oraz spółki prawa cywilnego i handlowego, w których Skarb Państwa, przedsiębiorstwa państwowe lub osoby prawne prawa publicznego posiadają udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie siedmiu dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. *Jastrzębski*

206

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 24 maja 1950 r.

w sprawie zgłaszania zobowiązań wobec zagranicy oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców.

Na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 26 kwietnia 1950 r. o zgłaszaniu zobowiązań wobec zagranicy

oraz znajdującego się w kraju mienia cudzoziemców (Dz. U. R. P. Nr 21, poz. 182) zarządza się, co następuje: